

gospodarske, obrtniške in narodne

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskanijem stanu za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold.; pošti po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 5. januarija 1876.

O b s e g: Novice svojim prijateljem ob novem letu. — Navod za pridelovanje lanu in prediva po Belgiškem načinu. — Našim gospodinjam nekaj za novo leto. — Postava o stavbah na Kranjskem. (Dalje.) — Slovansko slovstvo. — Bosniški renegati. — Mati ga izdâ. (Dalje.) — Naši dopisi. — Noviĉar.

„Novice“ svojim prijateljem ob novem letu.

Z današnjim listom priĉnô „Novice“ svoj 34. teĉaj. Celô malo listov v vsej Avstriji je, ki so, kakor one, doživeli toliko let, a svojim naĉelom zmirom nepremakljivo zvesti ostali, nikdar nikoli plašĉa obraĉaje po spremilih politiškega ali verskega vremena, sicer pa niti slepe niti gluhe bile za vse to, kar zahteva pravi in zdravi napredek.

Med tem, ko se omehkuŹena in spridena zapadna Evropa v bolnostnih nasledkih prenasitenega vŹitka zvija, z nervozno nemirnostjo od principa do principa peha, in z mrzliĉno poŹeljivostjo po novotarijah hlepí, ostane si program pravega Slovenca vedno enak, ker je zidan na trdno skalo naŹe svete vere, na zdrave nazore, in na prave Źelje in potrebe naŹega naroda.

Z obema oĉesoma gledamo in vidimo veliko revo in trpljenje naŹega kmeta, — vidimo z Źalostjo, kako zapuŹen in zanemarjen je ta prvi vseh stanov od tiste strani, ki ima vlast v rokah, in ki je poklicana, skrbeti za blagor drŹave, toda vaŹnosti kmetiŹkega stanu ali ne umeje ali jo prezira. Volje smo tedaj tudi zanaprej, delati s svojimi slabimi moĉmi za napredek naŹega kmetiŹstva.

Kakor doslej, bomo vedno imeli pozornost svojo obrnjeno na korist in napredek vsega naŹega naroda in ne opustili nobene prilike, kjer utegnemo z vspehom svoj glas povzdigniti za pravice in koristi njegove. Poznamo sicer svoj teŹki poloŹaj, svoje slabe sile in moĉ sovraŹnikov naŹih; a vero imamo v moĉ nrave, praviĉnih idej, v zvestobo in znaĉajnost naŹih somiŹljenikov, najbolj pa v milost in praviĉnost previdnosti BoŹje, katera je koneĉno vedno Źe praviĉni stvari podelila zmago.

Dvoje je, kar rodoljubom slovenskim, prijateljem svojim, posebno polagamo na srce: potrpiĉmo in delajĉmo.

PotrpeŹljivost premaga vse ovire; zvestoba v naĉelih je potrpeŹljivost, nevtrujeno delo tudi potrpeŹljivost, Źrtve in muke za dobro stvar tudi so potrpeŹljivost. Da resnico povemo: naŹa potrpeŹljivost bila je premajhna dosedaj. Koliko neki jih je, ki so bili pripravljeni trpeti za blagor domovine, in koliko jih je, ki so veĉ Źrtvovali, nego to, kar jih ni bolelo? Koliko jih je, ki so vstrajno delali, in ki Źe delajo, brez pogleda na dosedanji drobni sad, v zaupanji na milost in blagoslov iz nebes? Kako se hoĉejo hvaliti oni, da svojo domovino ljubijo, ki niĉ ne Źrtvujejo, niĉ ne delajo? Vera brez dejanj je mrtva, in ljubezen brez dejanj je mrtva. ZakroŹiti vĉasih katero „na slavo Slavjanstvu“ ali piti „rujno vince“ na „korist domovine“, to ne pravi se delati za-njo!

Zábiti pa na dalje ne smemo, da je naŹe delo dvojno: prvo delo je zidanje, drugo delo je boj. Podobni smo Izraelcem, ki so zidali hram BoŹji, a sovraŹni narodi so jih z oroŹjem napadali pri tem delu. Taĉas so Izraelci z eno roko zidali, v drugi pa imeli so meĉ, da so z njim odvrĉali sovraŹne napade. Tako zidamo mi naŹemu narodu hram omike in blagostanja, a ob enem se nam je braniti sovraŹnim narodom, ki jim je naŹe delovanje skozi in skozi zoperno, ker so polni napuha, gospodoŹeljnosti in sovraŹstva do nas. Al zarad tega nikar ne obupajĉmo, ampak delajĉmo, oklenimo se pravice in drŹimo naĉel naŹe sv. vere, in vsi navalí naŹih vragov kakorŹnega koli tabora zdrobili se bodo nad skalo, na katero je pravica zidana.

Potlaĉimo srd in razdirajoĉo strast v svojem srcu, in spremenimo jo v vstrajno delo; in rastlo bode drevo naŹega upa, in v zrak kipel bode hram naŹega materialnega in duŹevnega Źivljenja na zaĉudenje in poniŹanje protivnikov naŹih.